

Malmöhus

ACC. N:R. 80787

Landskap: ~~Landskap~~ län Upptecknat av: J. Bengström
Härad: Vemmenhög Adress: Skurup
Socken: Skurup Berättat av: Karna Rosengren
Uppteckningsår: 1933 Född år 1863 i Skurup

97
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I

Uppteckningen rör Orölskar.

I min ungdom hade vi följande ordlek:

Här är det huset som Jacob byggde.

Här är det loftet, som var i huset, som Jacob byggde.

Här är det mältet, som låg på loftet i det huset som Jacob byggde.

Här är den katten, som tog den musen, som åt av mältet, som låg på loftet, i det huset, som Jacob byggde.

Här är den kypren, som slog den katten, som tog den musen, som åt det mältet, som låg på loftet i det huset som Jacob byggde.

Här är den kniven, som skar den skäppen, som
 pirka ketten, som tog den musen, som åt det smul-
 let som låg på loftet, i det huset, som Jacob Byggde.
 Här är den smeden, som gjöt den kniven, som
 pirka ketten, som tog den musen, som åt det
 smullet, som låg på loftet, i det huset, som
 Jacob Byggde.

Den förste skulle läsa upp denna sava, och
 sedan skulle en efter en läsa upp den samma.
 Den som tog fel måste giva frant. Orden skulle
 hastigt uppläsas. De levo förvillade, så att det
 levo så farligt gålet och skrattalvor till, så att
 de flesta finga giva frant.

N° 24 3787

Sälja Läuft.

En pantlek i Skurup var: att sälja läuft.

Perma Rosengren & f. i Skurup 1863 berättar: När jag var i min ungdom lekte vi: gå och sälja läuft.

En utsågs till att gå och sälja läuft. Ungdomens utto omkring på länkarne. Den som gick och sålde läuft hade en käpp i handen. Han gick från den ene till den andre och fråga, om de ville köpa läuft. Alla ville köpa läuft. Försäljaren: hur många alnar vill du ha? Köparen: fem alnar. Då tog han från käppen med vänstrhandens pekfinger och sade: där är 5 alnar. Köparen: det var bra. Och så till nästa som kunde begära 12 alnar o. s. v. Sedan han så gått och sålt läuft, kom han och böjde på den förste och ville ha betalt för läuften. Nu uppstod det raligaste. Han satte köpvändan nätt mot magen på köparen. Nu skall du betala läuften. Köparen: jag be-

Ar 25 3787
(när de satte sig ordna de sig så, att fästna och menan satta tillsemmens)

Talar icke ett öre för en så dålig vara. Jag kan
med gebroken visa, att varan är av god bestaff-
enhet. Köparen: Det är väl från din egen ^{usla} ~~usla~~
fabrik. Skratt och munterhet. Den skjortan du
har från dig är av denne löfvt, därför vet jag att den
är bra. Ah nej! ingen skulle vilja tåga upp en
sådan dålig vara från en väg, om man kom och hittade
en sådan. Försäljaren: drag skjortan ur dig, så
skall jag visa dig fabriksmålet, skratt och munter-
het. Har pulsa honom från magen med bäppändan
så rätt och om den tillpräglade skratta, fick han
giva pant. en nädduk, en fickkniv o. d. ~~Litt~~ Så till
nästa man och denne hade ännu lefängdare in-
vändningar, att försäljaren knappast kunde seda
sig i svaromålet. Skratt och munterhet och
panter. Köparen fick icke titta från säljaren, utan
skulle ständigt vrida huvudet och titta på de andra.

Köparen höll med ena handen om ändan för köppens.
Så gick han över den alla och den ene lämna
bepändare svar än den andre. Ingen kunde tulla
sig för skratt. Sedan skulle pentorna lysas upp.
Köparen dömdo den siste och sedan skulle denne
lämna den näst derefter som mist ha givit pent.

Detta tillgick så: En frång är den siste och en friga
känner igen sin pent. Då man utlyste pentorna,
vilket skedd av försäljaren: "Huset bränner,
Gem penten känner."

Wad skall hon göra. Gå bort och tag den drängen
i nacken och lugga honom. Detta skedd. Skrett
och munterhet. Allgdomen kände brunt, så att
pigam blev förpliktad att lugga sin föstman.
Detta gjorde hon villigt, men inte med hildhandskar.
Skrattsalvarna blevo nu högfradder. Och så undan
för undan. Nu skulle den frigen döma nästa man.

3787

Har detta en stor och kraftig dröng kunde juigen
säga: han kan lägga sig på golvet och plucka
persilja. Detta skedd. Att detta sig lustigt ut och
framkalla skrattsalvor, säger sig själv. Medan
han ligger på golvet kunde en fjuga säga: har du inte
annat att ta dig till, än ligga och plucka persilja.
Endast ett ögonblick så reste han sig igen under
skrattsalvor. En fjuga blev återigen domus och
en annan fjuga skall dömas: du kan gå bort till
fönstret och se om din gästman kommer. Ober
gick och titta ett ögonblick igenom fönstret och
en ringande skrattsalva uppstod. Och så undan
göo undan och det ena mera befängt än det andra.

Uppskrift 1933 av: J. Bergström, Skursuf.

32

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

N° 41.

3787

5-1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Gömma ringen.

Karna Rosengren berättar: Märk: hon tager
fel på leken. En annan meddelare från Skurus
berättar i enlighet med mina anteckningar.

Se n° 38: Där hade man ett mynt, men i ett
annat gilleslag hade man en ring, detta förvä-
lar hon med att gömma ringen.

Denna leken är densamma som:

Den som daleren skall vandra, från den ene till
den andra.

I deras lek hette det:

Denna ringen, den skall vandra
Från den ene, till den andra.

Låt den gå, låt den gå,

Låt den aldrig stilla stå.

Detta rim sjöngs med kraft, under hela leken.

En övrigt i löshet med n° 38, Mfpt. 1933, av: Wms

N° 42. 3787

Trä i en stoppsnål.

Man kunde vara glad över om man kunde trä
i en stoppsnål, en synål, en ornäjlighet.

Karna Rosengren f. i Skurup 1863 berättar:

Denna leken lekte vi aldrig, men min mor
Karna Andersdotter, f. vid Dybäck 1824, har
berättat: I sin ungdom om julen lekte
vi denna lek vid Dybäck, Extra Leumens-
hågs saken. En stång, rund, kort, lades över
två stolar. En man skulle nu sätta sig på
stången och lägga benen i kors över stängen.
Nu skulle han trä en tråd i en stoppsnål,
men han föll ner så snart han släppte stå-
ngen. Jag såg aldrig att någon lyckades.

Alfbeckemat 1933 av: J. Bengström

Börilövar

Skurup

(Karna Andersdotter) hade ett boerihemman under Dybäck.

52

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8